

Un partit cap per avall

Quina va ser l'espurna de l'Operació Taula, que ha tret a la llum la gran trama corrupta arrelada a l'Ajuntament de València, la Diputació i la Generalitat Valenciana durant l'època del PP? La personalitat excessiva d'Alfonso Rus –que va créixer a l'ombra d'Eduardo Zaplana i va erigir-se omnipotent baró provincial amb Francisco Camps– hi té molt a veure, però encara més la separació familiar de Marcos Benavent, el seu deixeble i confident, que va abocar l'anhel de revenja sobre la figura de Rosa Pérez, la diputada d'Esquerra Unida que va denunciar el cas. El jutge i la Fiscalia consideren que el PPCV actuava com una “organització criminal”. Heus ací una història amb episodis surrealistes que marca un abans i un després a la corrupció valenciana. Aviat és dit.

Reportatge de Víctor Maceda

En veure José María Aznar, Eduardo Zaplana i Rita Barberà agafats de les mans amb els braços en alt, saludant efusivament les 60.000 persones que s'havien congregat al míting del Mestalla, a Alfonso Rus li van quedar clares dues coses. La primera, que l'havia encertada de ple retornant al partit on ja havia militat en el passat, quan encara es deia AP. I la segona, que no havia vingut a aquest món a conformar-se amb l'alcaldia de Xàtiva, que ocupava de feia vuit mesos. Havia d'escalar ràpidament dins del PP valencià per tal que fóra ell a qui algun dia aplaudira la gent.

Era el 29 de febrer del 1996 i només faltaven 72 hores perquè Aznar guanyara les seues primeres eleccions espanyoles. L'any anterior, en la campanya que havia precedit l'accés de Zaplana a la Generalitat, als populars se'ls havia quedat menuda la plaça de bous, i Aznar, eufòric, havia demanat que el següent míting que protagonitzara a València se celebrara en un espai prou

gran per encabir tothom. L'esperit megalòman de Zaplana –i alguns contactes valuoses– va fer-ho possible.

El promotor Antonio Gil-Terrón –propietari de la immobiliària Valencia Urbana i vice-president de la CAM, home d'ideologia marcadament dretana– va dissenyar l'operatiu necessari. Va establir-se en un pis situat a l'avinguda d'Aragó, a tocar de l'estadi, on va rebre tot d'empresaris que col·laborarien amablement en l'organització de l'acte. El president del València CF, Francisco Roig, ja havia comunicat la seua predisposició a cedir el recinte de forma gratuïta.

La recompensa per tots ells arribaria de seguida, amb el PP consolidat als principals ajuntaments valencians, les tres diputacions provincials, la Generalitat i el Govern estatal. Les seues societats multiplicarien els beneficis gràcies a una llei del sòl molt propícia i una conjuntura econòmica favorable que, en el cas valencià, va anar acompanyada d'una allau d'obra pública →

